

עפ"א 37976/04/18 - יוסף הדרי נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 37976-04-18 הדרי נ' עיריית תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב

המערער: יוסף הדרי

נגד

המשיבה:

עיריית תל-אביב-יפו

ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק - דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' השופטת י. אונגר ביטון) מיום 6.3.18 לפיו הורשע המערער בגין החזקת כלב שאינו קשור ברצועה או בשרשרת במקום ציבורי, עבירה על פי סעיף 11 (א) לחוק עזר לתל-אביב-יפו (להלן: "חוק העזר") ונגזר עליו קנס בסך 950 ₪.

הרקע

למערער ניתן דו"ח בתאריך 23.7.17 בשעה 19:35 בגין החזקת כלב שאינו קשור ברצועה לפי חוק העזר דנן.

בהקראה כפר המערער בעובדות כתב האישום והדין נדחה לשמיעת הראיות.

בימ"ש קמא קבע בפסק דינו כי הוא מאמץ את דברי הפקח המהימנים עליו לפיהם הוא הבחין במערער ללא כלב כאשר הכלב היה משוחרר ובמרחק גדול ממנו.

הפקח צילם והגיש את התמונות ת/2 ות/3 ואת הדו"ח שערך ת/1.

בימ"ש אף קיבל את דברי הפקח לפיהם המערער הודה בפניו בזמן אמת כי מדובר בכלבו.

בימ"ש קמא קבע כי המערער יכול היה להוכיח בנקל כי כלבו לא היה בין הכלבים המצולמים בת/2 אולם הוא לא עשה זאת והסבריו לא התקבלו על דעת בימ"ש קמא.

להלן בתמצית טיעוני המערער:

1. טעה בימ"ש קמא כאשר לא התייחס בהכרעת הדין לעובדה שהדו"ח שנשלח בדואר למערער איננו זהה לדו"ח שהוצג לבימ"ש.

2. טעה בימ"ש קמא שלא התייחס לעובדה שהדו"ח לא נרשם בנוכחות המערער.

המערער לא הודה בפני הפקח כי אחד הכלבים הוא שלו והתמונות כלל לא הוצגו בפניו.

3. הכלב לא היה קשור בגרם המדרגות שבחצר הבניין בו מתגורר המערער, אולם אין מדובר בשטח ציבורי כי אם בשטח פרטי.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את הראיות שבתיק בימ"ש קמא, שוכנעתי כי דין הערער להידחות.

בימ"ש קמא נתן אמון בדברי הפקח ולא נתן אמון בגרסת המערער. כידוע ערכאת הערער איננה מתערבת בממצאי מהימנות שקבעה הערכאה הראשונה אשר שמעה את העדים והתרשמה מעדותם, אלא במקרים חריגים ביותר ולא זה המקרה שיש לעשות כן. זאת ועוד, למשיבה/הרשות עומדת חזקת תקינות פעולותיה והמערער לא הצליח לסתור חזקה זו.

הפקח ציין כי הדו"ח נרשם כדין במועד האירוע גם אם לא נרשם בנוכחות המערער ואין בכך פגם היורד לשורש העניין. לדברי הפקח הוא הבחין בכלב גדול בגינה הציבורית שאיננו קשור ובמערער אשר עמד במרחק ניכר מהכלב. מהתמונות ת/2 ו-ת/3 ניתן להבחין בגינה, במזרקה ובמערער עומד ומתבונן ממרחק בכלב לבן כשבידו הוא אוזב ברצועת הקשירה של הכלב. התמונות ת/2 ו ת/3 תומכות בדברי הפקח. עוד ציין הפקח כי המערער הזדהה בפניו ופרטיו אומתו. אם המערער היה כופר בעובדה שהכלב שלו סביר להניח שהפקח היה סורק את השבב שבאוזן הכלב על מנת לזהותו. כמו כן, אין מדובר במדרגות הבניין כטענת המערער כי אם בגינה ציבורית.

לעניין הטענה בנוגע לשוני בין הדו"ח שנרשם לבין זה שהוגש לבימ"ש קמא, כפי שהבהירה ב"כ המשיבה למערער נשלח הדו"ח המקורי, ולאחר שביקש להישפט, הוגש לבימ"ש כתב אישום.

המערער לא הצליח להוכיח את טענתו כי היה נוכח במקום פקח נוסף.

לטענת המערער הכלב המצולם בתמונה ת/2 איננו כלבו, אולם הוא לא הביא כל ראיה לכך, למרות שבנקל יכול היה להגיש תמונה של כלבו על מנת להוכיח שהכלב שצולם בת/2 ובת/3 איננו כלבו.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי נפלה טעות בפסק דינו של בימ"ש קמא, על כן אני דוחה את הערער.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ח, 06 יוני 2018, בהעדר הצדדים.